BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 024403 24 U
Tuzla, 09.02.2026. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja, sudija Ivana Mott-Bašić, uz sudjelovanje zapisničara Jasne Banović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužiteljice P.T., iz B., ..., zastupane po punomoćniku Matiji Bodirogiću, advokatu iz Bijeljina ul. Njegoševa 3., protiv rješenja tuženog Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, broj FZ3/2/2-35-2-687-22/17 MB/OB: 1178654512 od 16.05.2025. godine, u upravnoj stvari ostvarivanja prava na srazmjerni dio invalidske penzije, dana 09.02.2026 godine donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e nj e

Protiv osporenog rješenja tuženog Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, broj FZ3/2/2-35-2-687-22/17 MB/OB: 1178654512 od 16.05.2025. godine, kao konačnog u upravnom postupku, tužiteljica je, dana 09.07.2025. godine, ovom sudu, putem punomoćnika, podnijela dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija zbog toga što u aktu nije pravilno primijenjen zakon, i što činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno. U tužbi se ističe da se u drugostepenom rješenju navodi da je u dosadašnjem postupku, koji se vodi po zahtjevu tužiteljice, pribavljen nalaz, ocjena i mišljenje instituta za medicinsko vještačenje zdravstveno stanje Sarajevo, te da je Odjeljenje za drugostepeni postupak Sarajevo pozvalo tužiteljicu radi obavljanja neposrednog pregleda i da je drugostepeni organ ostao pri svojoj ocjeni od 07.08.2017.godine navodeći da ne postoji osnov za utvrđivanje invalidnosti kod tužiteljice jer njeno liječenje nije završeno i s obzirom na kliničku sliku neophodno je u hospitalnim uslovima (odjel neurologije) potvrditi ili isključiti postojanje ... bolesti, te ukoliko se nakon toga ne uspostavi radna sposobnost tužiteljice i da je potrebno istu uputiti na ocjenu prvostepenom organu na vještačenje. Dalje se u tužbi navodi da postoji razlika između prvostepenog i drugostepenog rješenja jer po prvostepenom rješenju zahtjev za priznanje penzijsko-invalidskog osiguranja je odbijen kao neosnovan, a u drugostepenom rješenju od 16.05.2025.g. dispozitiv rješenja glasi da se ne priznaje pravo na srazmjerni dio invalidski dio penzije P.T. tako da su prvostepeno i drugostepeno rješenje donijeto po različitom pravnom osnovu, kao i da je dispozitiv drugostepenog rješenja suprotan obrazloženju rješenja, jer se iz drugostepenog rješenja vidi da drugostepeni organ ne prihvata nalaz, ocjenu i mišljenje Instituta za medicinsko vještačenje jer je ovaj institut ostao kod ranijeg mišljenja od 07.08.2017.g. da liječenje kod tužiteljice nije završeno, a u drugostepenom rješenju je navedeno da nije utvrđena invalidnost kod tužiteljice, odnosno gubitak radne sposobnosti i da se zbog toga zahtjev tužiteljice za priznanje srazmjernog dijela penzije odbija. Također se navodi da je tužiteljica dana 02.07.2025.g. obavila ponovo pregled u „Bel Medic" Dom zdravlja Slavija koji izvještaj je zaveden pod brojem 1 10066/2025 iz kog izvještaja proizilazi da je zdravstveno stanje kod tužiteljice

definitivno, da tužiteljica nije radno sposobna, da će se do kraja života liječiti i da je njena bolest progresivna i doživotna, shodno čemu liječenje nikada neće prestati, zatim da iz izvještaja „Bel Medic" Doma zdravlja Slavija od 29.07.2019.g. koji izvještaj je zaveden pod brojem 124823/2019, proizilazi da tužiteljica boluje od ... bolesti koja se ogleda u zaboravu, zbog koje bolesti tužiteljica doživljava nestabilnost u nogama i rukama i zbog čega ima slabu pokretljivost, povijenost u kičmi i slabu kontrolu mokrenja i stolice, kao i da iz izvještaja ljekara „Bel Medic" od 18.12.2023.g. koji izvještaj je zaveden pod brojem 279127/23 proizlazi da je bolest kod tužiteljice progresivna pa je istoj određena odgovarajuća terapija, shodno čemu tužiteljica cijeni da iz ovih nalaza proizilazi da nije tačna tvrdnja drugostepene odluke da je tužiteljica radno sposobna, a tvrdnja da liječenje kod tužiteljice nije završeno je tačno, jer će se tužiteljica liječiti do kraja života, jer je njeno stanje definitivno i tužiteljica nije radno sposobna, a bolest je progresivna tako da nije moguće da tužiteljica liječenjem bude osposobljena za drugo radno mjesto. Smatra da je tvrdnja drugostepene odluke suprotna medicinskim nalazima zato što iz medicinske dokumentacije proizilazi da je tužiteljica potpuno nesposobna za privređivanje i da iste postoji prva kategorija invalidnosti, odnosno gubitak radne sposobnosti zbog čega su ispunjeni uslovi za priznanje prava iz penzijsko-invalidskog osiguranja Federacije Bosne i Hercegovine. Tužbom se predlaže da sud poništi drugostepeno rješenje, kao i prvostepeno rješenje broj: FZ3/5-30-6-47-5/25 od 177.02.2025.godine i da sam riješi upravnu stvar, ili da poništi osporena rješenja i da predmet vrati nadležnom organu na ponovno rješavanje.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, sud je ispitao zakonitost osporenog rješenja, pa je cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, te s tim u vezi odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz sadržaja spisa upravnog predmeta slijedi da je osporenim rješenjem tuženog Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, broj FZ3/2/2-35-2-687-22/17 MB/OB: 1178654512 od 16.05.2025. godine, tuženi, kao neosnovanu, odbio žalbu tužiteljice izjavljenu protiv prvostepenog rješenja Kantonalne administrativne službe Tuzla MB: 1178654512, od 23.11.2016. godine, kojim je, kao neosnovan, odbijen zahtjev tužiteljice za ostvarivanje prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja.

Iz činjenica predmeta dalje slijedi: da je tužiteljica kod Nosioca osiguranja u Republici Srpskoj ostvarila pravo na srazmjerni dio invalidske penzije koji pada na teret tog Nosioca osiguranja, u iznosu od 31,57 KM mjesečno, počev od 30.01.2017. godine; da je u postupku koji je prethodio donošenju tog rješenja utvrđeno da kod tužiteljice postoji invalidnost I kategorije – gubitak radne sposobnosti, i da tužiteljica nakon 30.04.1992. godine u Republici Srpskoj ima staža osiguranja u trajanju od 00 godina, 07 mjeseci i 03 dana, a u Federaciji BiH u trajanju od 01 godinu, 01 mjesec i 00 dana; da je tužiteljica, dana 16.02.2016. godine, prvostepenom organu podnijela zahtjev za ostvarivanje prava iz invalidskog osiguranja; da je prvostepeni organ, odlučujući o tom zahtjevu, donio prvostepeno rješenje od 23.11.2016. godine, kojim je odbijen zahtjev tužiteljice iz razloga što je u postupku po tom zahtjevu utvrđeno da liječenje nije završeno; da je tužiteljica protiv tog prvostepenog rješenja izjavila žalbu tuženom; da je tuženi tu žalbu odbio kao neosnovanu svojim konačnim rješenjem od 11.12.2023. godine; da je, u međuvremenu, tj. prije donošenja tog drugostepenog rješenja, tužiteljica dana 25.10.2022. godine prvostepenom organu podnijela zahtjev za priznavanje prava na isplatu razlike penzije na osnovu odredaba člana 82. stav 2. Zakona o penzijskom i

invalidskom osiguranju ("Službene novine Federacije BiH", br. 13/18 i 93/19 - Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, 90/21 i 19/22); da je prvostepeni organ, nakon što je utvrdio da tužiteljica kod tuženog nije ostvarila pravo na invalidsku penziju, rješenjem od 25.09.2023.godine odbio njen zahtjev za isplatu penzije, da je tužiteljica na to rješenje uložila žalbu; da je postupajući po žalbi drugostepeni organ tuženog donio rješenje od 12.12.2023.godine kojim je odbio žalbu; da je tužiteljica podnijela tužbu za pokretanje upravnog spora pred Kantonalnim sudom u Tuzli te izdejstvovala presudu broj: 03 0 U 024403 24 U od 23.10.2024.godine kojim je tužba uvažena, osporeno rješenje broj: FZ3/2/2-35-2-687-6/17 MB/OB: 1178654512 od 11.12.2023.godine , kao i prvostepeno rješenje Kantonalne administrativne službe u Tuzli broj: MB:1178654512 od 25.09.2023.godine i predmet vraćen na ponovni postupak.

Dalje slijedi da je u ponovnom postupku, prvostepeni organ, odlučujući, kako o zahtjevu tužiteljice na ostvarivanje prava na srazmjerni dio invalidske penzije tako i na ostvarivanje prava na isplatu razlike penzije do iznosa najniže penzije donio rješenje broj: FZ6/2/1-35-2-43092-21/16 MB 1178654512 od 20.11.2024.godine kojim je odbio navedene zahtjeve; da je tužiteljica na isto uložila žalbu drugostepenom organu; da je drugostepeni organ zatim donio dva rješenja i to rješenje broj: FZ3/2/2-35-2-687-23/17 MB/OB 1178654512 od 19.05.2025.godine kojim je u odbio žalbu uloženu na rješenje prvostepenog organa broj: FZ6/2/1-35-2-43092-21/16 MB: 1178654512 od 20.11.2024.godine te izmijenio ožalbeno rješenje tako da izmjenjeni dispozitiv glasi: „Odbija se zahtjev P.T. iz B. za ostvarivanje prava na isplatu razlike penzije do najnižeg iznosa penzije“, (gdje je u obrazloženju rješenja naveo da je prvostepenim rješenjem od 20.11.2024.godine odlučeno istovremeno o zahtjevu imenovane za ostvarivanje prava na srazmjerni dio invalidske penzije od 16.02.2016.godine, o kojem je odlučeno prvostepenim rješenjem broj: FZ6/2/1-35-2-43092-3/16 od 23.11.2016.godine i koje je na snazi, i o zahtjevu za ostvarivanje prava na isplatu do razlike najnižeg iznosa penzije o kojem je odlučeno prvostepenim rješenjem broj: FZ6/2/1-1-35-2-43092-12/16 od 25.09.2023.godine, koje je poništeno presudom od 23.10.2024.godine, i da je prvostepeni organ zanemario činjenicu da je rješenje od 23.11.2016.godine ostalo na snazi, jer isto nije poništeno presudom od 23.10.2024.godine te nije bilo pravnog osnova da prvostepeni organ ponovo rješava o pravim iz penzijskog i invalidskog osiguranja, odnosno o pravu na invalisku penziju P.T., a da je prvostepenom presudom poništeno rješenje drugostpenog organa doneseno po žalbi izjavljenoj protiv rješenja prvostpenog organa od 23.11.2016.godine iz kojeg razloga je drugostepeni organ ponovo odlučivao o žalbi protiv istog svojim rješenjem od 16.05.2025.godine), te rješenje koje se osporava podnesenom tužbom u ovom predmetu broj FZ3/2/2-35-2-687-22/17 MB/OB: 1178654512 od 16.05.2025. godine, kojim je tuženi, kao neosnovanu, odbio žalbu tužiteljice izjavljenu protiv prvostepenog rješenja Kantonalne administrativne službe Tuzla MB: 1178654512, od 23.11.2016. godine, kojim je, kao neosnovan, odbijen zahtjev tužiteljice za ostvarivanje prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja, gdje se u obrazloženju ističe da j.

Iz obrazloženje prvostepenog rješenja Kantonalne administrativne službe Tuzla MB: 1178654512, od 23.11.2016. godine, a koja predstavlja prvostepenu odluku koja se tužbom uovoj pravnoj stvari osporava slijedi da je svoju odluku o odbijanju zahtjeva tužiteljice za priznavanje prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja donio cijeneći da je nalazom, ocjenom i mišljenjem Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo-Odjeljenja za prvostepeni postupak Tuzla, broj: ORS-P-TZ-2738/16 od 01.06.2016. godine, utvrđeno da kod imenovane liječenje nije završeno te ne postoji zakonski osnov za priznavanje predmetnih prava u smislu člana 21. i 22. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju («Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine», broj: 29/98, 49/00, 32/01, 73/05, 59/06, 4/09 i 55/12).

Iz obrazloženja osporavanog drugostepenog rješenja broj FZ3/2/2-35-2-687-22/17 MB/OB: 1178654512 od 16.05.2025. godine slijedi da obzirom da je poništeno rješenje prvostepenog organa, broj:FZ6/2/1-35-2-4309212/16 od 25.09.2023.godine,a imajući u vidu navode tužbe i žalbene navode, u postupku koji je prethodio ponovnom rješavanju žalbe pribavljen je nalaz, ocjena i mišljenje Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo- Odjeljenja za drugostepeni postupak Sarajevo, broj : ORS-DOV-P-SA-366/25 od 28.04.2025.godine, prema kojem su postupajući po žalbi P.T. na nalaz, ocjenu i mišljenje ORS-DOV-PSA-519/17 od 07.08.2017.godine, pozvali imenovanu, obavili neposredan pregled, te izvršili uvid u medicinsku dokumentaciju u spisu, i ostali pri svojoj ocjeni DOV-a od 07.08.2017.godine, i ponovno istakli da ne postoji osnov za utvrđivanje invalidnosti jer liječenje nije završeno, da s obzirom na današnju kliničku sliku koja ne ukazuje na znakove... bolesti, a imajući u vidu skromnu medicinsku dokumentaciju u prilogu, neophodno je u hospitalnim uslovima (odjel neurologa) potvrditi ili isključiti postojanje ove bolesti, pa ukoliko se nakon toga ne uspostavi radna sposobnost uputiti na ocjenu prvostepenom organu vještačenja, pa je drugostepeni organ, imajući u vidu da navedenim nalazom, ocjenom i mišljenjem drugostepenog organa vještačenja nije utvrđeno da kod imenovane postoji I (prva) kategorija invalidnosti, odnosno gubitak radne sposobnosti, u smislu člana 22. stav 3. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, cijenio da nisu ispunjeni ni uslovi iz člana 52. istog Zakona za priznavanje prava na invalidsku penziju, pozivajući se pri tome na odredbu člana 21.,.22. i 28. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju.

Imajući u vidu navedene odlučne činjenice koje tužitelj tokom upravnog postupka, a ni predmetnom tužbom nije osporio konkretnim i nesumnjivim dokazima, sud je zaključio da osporenim i nižestepenim aktom nisu povrijeđena njegova prava, niti na zakonu zasnovani neposredni lični interesi, da su prije donošenja osporenog rješenja u postupku utvrđene sve relevantne činjenice od kojih zavisi pravilno rješavanje ove upravne stvari, a da je na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno primjenio materijalno pravo, te da u postupku nisu počinjene ni bitne povrede pravila upravnog postupka na koje se ukazuje tužbom.

Imajući u vidu navedeno sud je ocijenio da nije osnovan nijedan od razloga tužbe.

Naime, odredbama člana 98. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju ("Službene novine Federacije BiH", broj: 29/98, 49/00, 32/01, 73/05, 59/06, 4/09 i 55/12), čije se odredbe primjenjuju na osnovu odredbe člana 151. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju ("Službene novine Federacije BiH", broj: 13/18 i 93/19 - odluka Ustavnog suda FBiH, 90/21, 19/22, 42/23 - odluka Ustavnog suda FBiH, 47/24 i 19/25), budući se radi o postupku koji nije okončan do stupanja na snagu ovog Zakona, propisano je da kada je za rješavanje o pravu iz penzijskog i invalidskog osiguranja potrebno utvrditi invalidnost i potpunu nesposobnost za privređivanje, nosilac osiguranja donosi rješenje o pravima po osnovu tih činjenica utvrđenih na osnovu nalaza, ocjene i mišljenja Instituta.

Iz odredaba pomenutog člana vidljivo je da tuženi, kada rješava o pravu iz penzijskog i invalidskog osiguranja, a potrebno je da utvrdi invalidnost i potpunu nesposobnost za privređivanje, donosi rješenje o pravima po osnovu činjenica, utvrđenih na osnovu nalaza, ocjene i mišljenja Instituta.

U konkretnom slučaju, prvostepena ljekarska komisija, kao i drugostepena, svojim nalazom i mišljenjem je utvrdila da ne postoji osnov za utvrđivanje invalidnosti jer liječenje nije završeno, te da s obzirom na kliničku sliku koja ne ukazuje na znakove ... bolesti, a imajući u vidu skromnu medicinsku dokumentaciju u prilogu, neophodno je u hospitalnim uslovima (odjel neurologa) potvrditi ili isključiti postojanje ove bolesti, pa ukoliko se nakon toga ne uspostavi radna sposobnost uputiti na ocjenu prvostepenom organu vještačenja kod tužitelja.

Stoga, kako je prema saglasnim nalazima, ocjenama i mišljenjima nadležnih stručnih organa u prvom i drugom stepenu, koji su doneseni, kako na temelju medicinske dokumentacije dostavljene od strane tužiteljice, tako i neposrednog pregleda iste, konstatovano da ne postoji osnov za utvrđivanje invalidnosti kod tužiteljice iz razloga što liječenje nije završeno, to joj se i nisu mogla priznati prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja, odnosno kako kod tužiteljice nije utvrđena invalidnosti u smislu odredbe člana 22. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, to je pravilno negativno riješeno po njenom zahtjevu, odnosno pravilno je cijenjeno da ne ispunjava uslove za priznavanje prava na srazmjerni dio invalidske penzije, te ukazano na potrebu da se potvrdi ili isključi postojanje bolesti za koju tužiteljica tvrdi da ima u hospitalnim uslovima.

Zaključak tuženog da tužiteljica ne ispunjava uslove iz člana 22. stav 3. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju se ne mogu dovesti u sumnju tužbenim tvrdnjama tužiteljice da je potpuno nesposobna za privređivanje (što bi značilo da kod nje postoji I kategorija invalidnosti), jer da boluje od ... bolesti i da to proizilazi iz nalaza „Bel Medic“ Doma zdravlja Slavija od 29.07.2019.godine, od 18.12.2023. godine i nalaza od 02.07.2025.godine. Naime, po ocjeni i suda, iz navedenih nalaza se ne može sa sigurnošću utvrditi isto, posebno kada se ima u vidu da se radi o ukupno tri nalaza donesenih u razmaku od dvije do četiri godine, i iz kojih bi slijedila i činjenica da se tužiteljica ne liječi kontinuirano od navedene bolesti, budući da ne poštuje preporuke ljekara o ukazanoj potrebi ponovne kontrole šest mjeseci od pregleda.

Tužbeni navodi tužiteljice da postoji razlika između prvostepenog i drugostepenog rješanja, jer da iz izreke istih slijedi da su donijeti po različitom pravnom osnovu, su neosnovani, jer iz sadržaja i jednog i drugog rješenja slijedi da su raspravljali o zahtjevu tužiteljice za ostvarivanje prava na srazmjerni dio invalidske penzije, pozivajući se pri tome na odredbe Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju koji propisuju način sticanja invalidske penzije, zbog čega je drugostepeni organ, shodno odredbi člana 241. stav 1. Zakona o upravnom postupku i izvršio izmjenu izreke rješenje te umjesto da se odbija zahtjev tužiteljice za priznavanje prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja, kako je navedeno u izreci prvostepenog rješenja, u izreci svog rješenja jasnije odredio da se odbija zahtjev tužiteljice za ostvarivanje prava na srazmjerni dio invalidsku penziju.

Također, neosnovani su i tužbeni navodi da je drugostepeno rješenje kontradiktorno, jer da iz nalaza, ocjene i mišljenja Instituta za medicinsko vještačenje se navodi da liječenje tužiteljice nije završeno, dok se u drugostepenom rješenju tvrdi da kod tužiteljice nije utvrđeno postojanje invalidnost. Naime, tužiteljica zanemaruje da iz nalaza i mišljenja Instituta slijedi da je utvrđeno da ne postoji osnov za utvrđivanje invalidnosti jer liječenje nije završeno, pa je i pravilan zaključak tuženog da kod tužiteljice nije utvrđena invalidnost. Tužiteljica će u svakom slučaju, nakon što postupi po uputama navedenog Instituta imati

mogućnost da ponovo podnese zahtjev za priznanje prava na srazmjerni dio invalidske penzije.

Sud je detaljno cijenio i analizirao pomenute i sve ostale navode tužbe, ali je, u kontekstu nesporno utvrđenog činjeničnog stanja, ocijenio da isti po odredbama materijalnog i procesnog prava nisu od uticaja na drugačije presuđenje, zbog čega je, na osnovu odredaba člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije BiH", broj 9/05), valjalo odlučiti kao u izreci presude.

Zapisničar:
Emina Osmanbegović

Sudija:
Ivana Mott-Bašić

Pouka o pravnom lijeku: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 024403 25 U 2
Tuzla, 08.05.2026. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja, sudija Ivana Mott-Bašić, uz sudjelovanje zapisničara Nine Stjepanović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužiteljice P.T., iz B., ..., koju zastupa punomoćnik Matija Bodirogić, advokat iz Bijeljine ul. Njegoševa 3., protiv rješenja tuženog Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, broj FZ3/2/2-35-2-687-22/17 MB/OB: 1178654512 od 16.05.2025. godine, u upravnoj stvari ostvarivanja prava na srazmjerni dio invalidske penzije, po službenoj dužnosti, dana 08.05.2026. godine, donio je slijedeće:

R J E Š E N J E
o ispravci presude

Vrši se ispravka presude ovog suda broj: 03 0 U 024403 24 U od 09.02.2026. godine, na taj način, što u zaglavlju presude, umjesto broja 03 0 U 024403 24 U, treba da stoji broj 03 0 U 024403 25 U 2.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom ovog suda broj 03 0 U 024403 24 U od 09.02.2026. godine tužba tužitelja je odbijena.

Uvidom u predmetnu presudu sud je utvrdio da je došlo do očigledne omaške pri pisanju, zbog čega je ovaj sud, na osnovu odredaba člana 195. stav 1. Zakona o parničnom postupku (“Službene novine Federacije BiH” broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), u vezi sa članom 55. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije BiH", broj 9/05), odlučio kao u dispozitivu rješenja.

Zapisničar
Nina Stjepanović, s.r.

Sudija
Ivana Mott-Bašić, s.r.

Pouka o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja nije dozvoljena žalba.